

Folketingets Grønlandsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 9302

Doknr.
434964

Dato
03-01-2017

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 8. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz Larsen (IA).

Spørgsmål nr. 17:

”Livarehab, som er en organisation, der beskæftiger sig med sociale forhold, herunder de sociale forhold for grønlandske kvinder i Danmark, har oplyst, at kriseramte grønlandske kvinder i stigende grad bliver afvist af krisecentrene. Denne afvisning sker til trods for, at krisecentrene, jf. den tidligere social- og indenrigsminister Karen Elle-manns udmelding på samråd i Ligestillingsudvalget den 25. oktober 2016 om, at der ikke mangler pladser til kvinder i krise. De afviste grønlandske kvinder bliver i stedet henvist til et § 110 botilbud. Ud fra oplysningerne bliver afvisningerne begrundet med, at kvinderne ikke har en folkeregisteradresse i Danmark. Normalt er der dog mulighed for at komme ind i krisecentrene som anonym. Hvad er ministerens holdning til, at grønlandske kvinder bliver afvist ved krisecentrene, og vil ministeren gøre noget for, at grønlandske kvinder ikke fremover bliver afvist af krisecentrene?”

Svar:

Det følger af servicelovens § 2, at enhver person med lovligt ophold i Danmark har ret til hjælp efter serviceloven. Dette gælder også ophold på kvindekrisecentre, som er reguleret efter servicelovens § 109. Endvidere følger det af retssikkerhedslovens § 9, at det som hovedregel er opholdskommunen, der har pligt til at yde og finansiere hjælp. Opholdskommunen er den kommune, hvor den pågældende bor eller sædvanligvis opholder sig.

Hvis en person flytter til Danmark, vil vedkommende få opholdskommune der, hvor den pågældende opholder sig, dvs. typisk i den kommune, hvor den pågældende bosætter sig, jf. Vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område pkt. 267. Hvis en kvinde flytter på et krisecenter umiddelbart ved ankomsten til Danmark, vil det således være den kommune, som krisecentret er beliggende i, der bliver opholdskommune for den pågældende og har pligt til at yde hjælp.

Det er derfor allerede sådan i dag, at grønlandske kvinder med ophold i Danmark, kan komme på krisecenter, også selvom kvinden ikke har folkeregisteradresse i Danmark.

Jeg har naturligvis en forventning om, at både krisecentre og kommuner følger de gældende regler på området. Der vil i øvrigt, som en del af aftalen om revision af servicelovens voksenbestemmelser, blive indført klageadgang vedrørende tilbudsleders afgørelser i henhold til servicelovens §§ 109 og 110 (kvindekrisecentre og forsorgshjem).

Med venlig hilsen
Mai Mercado